

Undersøgelse af Samlinger, ofte Møde med Faglærerne o. lign., og efter Besøget kommer saa ofte Korrespondance og i hvert Fald altid Indberetning til Undervisningsinspektøren. Naar dertil føjes de øvrige Pligter, som paahviler Medhjælperne, bliver det et Arbejde, som er betydelig større og — ikke mindst ved det stadige Rejseri (Dagpengene kan forøvrigt ikke dække Rejseudgifterne!) — meget mere anstrengende end det Skolearbejde, der lettes for.

Særhonoraret, der gives de faglige Medhjælpere, blev foreslaaet i Forhold til Lønningerne før Lønningsloven af 1919 og svarer ikke til, hvad de kunde tjene ved et mindre anstrengende Ekstraarbejde udover det normalt pligtige Tal af Skoletimer.

Bertelsen.

Bilag 2.

Østre Børgedydskole.

29. November 1920.

Hvis jeg har forstaaet ret, har det høje Ministerium mundtlig rettet en Forespørgsel til Rektorerne vedrørende Undervisningsinspektørens faglige Medhjælpere.

Da det fremgik af mundtlig Meddelelse, at Tiden var knap, har jeg (som Rektorforeningens Sekretær) ikke kunnet tilvejebringe en samlet Udtalelse, men dels forhandlet med forskellige enkelte Kolleger, dels særlig med Rektor Lund i Horsens (Rektorforeningens Formand), og jeg skal med Tilslutning af de Rektorer, jeg har talt med, og med særlig Bemyndigelse af Rektor Lund udtale følgende:

Rektorer anerkender i høj Grad Betydningen af Undervisningsinspektørens faglige Medhjælpere. Man ser her bort fra deres Betydning for Skolernes øverste Styrelse (Muligheden for et hyppigere og mere indgaaende *fagligt* Tilsyn med Skolernes Arbejde), men holder sig til den Betydning, de har for Skolerne (og Rektorerne).

Og man skal her fremhæve, at Undervisningsinspektøren paa Grund af det stærkt forøgede Arbejde (nu 33 Statsskoler, før 13) ikke personlig kan overkomme de paa ham hvilende Opgaver, og at han desuden ikke kan være fuldt ud sagkyndig paa alle Undervisningsfaglige Omraader.

Det er da en stor Betyggelse for en Skole (en Rektor) at kunne henvende sig — uden Frygt for at overbyrde Undervisningsinspektøren — om et fagligt Spørgsmaal til en af Medhjælperne: f. Eks. om en Skolebogs Anvendelse, om en Metodes Forsvarlighed, hvor vidt man bør gaa i Kravet om Detailviden indenfor enkelte Dele af Pensum, om en Lærers Duelighed.

Personlig kan jeg udtale, at jeg i den Tid, da der har været faglige Medhjælpere, mange Gange (efter indhentet Samtykke af Undervisningsinspektøren) har henvendt mig til dem for at faa Svar paa Spørgsmaal og altid har faaet de ønskede Oplysninger enten skriftligt eller gennem Forhandling, eventuelt i Forbindelse med et Besøg paa Skolen, hvor vedkommende Medhjælper har overværet Undervisning og med Faglærerne og mig diskuteret Planer og Arbejde.

Man vil derfor utvivlsomt indenfor Rektorerens Kreds tillægge det den allerstørste Betydning, at denne nyskabte Institution bevares.

Allerærbødigst

Julius Nielsen.

Til Undervisningsministeriet.

Bilag 3.

Instruks for de faglige Medhjælpere hos Undervisningsinspektøren for de fuldstændige højere Almenskoler, gældende for Skoleaaret 1919—20.

1) De faglige Medhjælperes Hovedhverv er at bistaa Undervisningsinspektøren med Tilsyn af de ham underlagte Skoler og Kursus; Tilsynet er af vejledende og kontrollerende Art. Til Raadighed for Tilsynsvirksomheden maa Medhjælperne stille de tre